

A budapesti zenekedvelők egylete

1883. évi decz. hó 19-én szerdán a vigadó nagy termében

megtartandó

HANGVERSENYE

alkalmával

HAYDN J. „A TEREMTÉS”

czímű

ORATORIUMA

adatik elő

Maleczky Jozefin asszony, Pauli Richárd és Ney Dávid urak,

az egyleti nőikar 82, férfikarának 63, zongoristáinak 61 tagja

ÉS ZENE MŰZEUM

a nemzeti színház zenekarának 25 tagja

szíves közreműködésével

BELLOVICS IMRE

vezetése alatt.

A Recitativok kíséretét ERNEY J. tanár úr vállalta el.

Kezdeté pontban 7¹/₂ órakor. Vége 10 óra után.

JEGYEK: Körszék 3 frt, zártaszék 2 frt, belépti jegy 1 frt

minden zeneműkereskedésben kaphatók.

Az egyleti tagok kéretnek, jegyeiket f. é. decz. hó 9-től 15-kéig délután 3-tól 6 óráig az egylet helyiségében (bálvány-utca 14. sz. földsz.) átvenni.

Az Oratorium magyar szövege minden zeneműkereskedésben
20 krajczárért kapható.

Károlyi György, Budapest.

Kar: És uj világ dereng, az Úrnak szent szavára
Egy uj világ sugára kél.

3-ik szám. Recitativ.

Ráfael: S Isten mennyboltot alkota
És megosztá a tengert
A mennyboltozat alatt
A földre gyült vizek iszonyú tömegében.
És úgy vala
S rémitőn zúg fel már a vihar rá
S a fölleg az égen rongyokba repült át,
S villámok lángpallosa sziporkáz
S a mennydörgés dübörögve robog!
S az Úrnak szent szavára
Ömlött a földre zápor,
S a jégeső ropogása
S a hó, mint hattyúpehely.

4-ik szám. Recitativ.
LISZT MÚZEUM

Gabriel: Elámul az égi szép angyalsereg
Az alkotás csodáin
S danára zendül égi ajka,
Dicséretét
Zengvén e második napon.

Kar: S magasztaló danára kelve
Az Úr dicsét zengi az ég.

Elámul az angyalsereg,
Az alkotást bámulva meg
Csodálja a nagy Alkotót,
A második napon.

5-ik szám. Recitativ.

Ráfael: S szólt Isten:
A tenger álljon egybe
Az ég alá tömegbe

S egygyé legyen,
S álljon elé im a száraz!
És úgy vala.

És a szárazt nevezé az Úr: földnek
S a vizek gyüledék-tömegét: tengernek;
És látá hogy jól van így.

6-ik szám. Ária.

Ráfael: Égre csapó habok árja
Hullámszik át a tengeren,
Erdők és szirtek merednek,
S a bérczek ormán égre nézve.

A róna tágasán
Zúg át széles folyam,
Kanyargó futással.
Halkan csörgve száll alá
A völgy ölén a kisdudér.

7-ik szám. Recitativ.

Gabriel: S Isten szólt:
Teremjen a föld füvet s kalászt.
És magtermő növényt is,
S gyümölcsfákat, mik gyümölcsöznek
Nemeik szerint,
Melyek magukban hordják
Magvaikat rejtve.
És úgy vala.

8-ik szám. Ária.

Gabriel: S zölden virul a szép mező,
Bájlva szívet és szemet,
S virágok kellemét
Varázsola mezőkre szét.
Itt egyik balzsamot lehel,
Ez gyógyít mély sebet,
Az ág felett arany gyümölcs lebeg,
Itt árnyat ad az illatos berek,
A bérceken mély erdők árnya áll.

9-ik szám. Recitativ.

Uriel: És az égi sereg
Hirdetve a harmadik napot,
Istent dicsér s dalol ekkép:

10-ik szám. Kar.

Kar: Fel dalra hát, zengjünk danát,
Hárfa kísérje hangzatát;
Dicsérve az égi alkotót,
Dicsérve az ég dicső Urát.
Már a világ s az egész mindenség
Őt dicséri, csak őt magát.
Ő mi reánk s a világra
Árasztja dicső sugarát,
Zengjen a hárfa danánk viharába,
Dalunk dicsérje őt tehát.

11-ik szám. Recitativ.

Uriel: S mond az Úr:
Csillagvilág legyen a nagy égnek ölében,
Hogy elválassza a nagy éjt s napot,
S világosságot hozzon a földre.
S álljon jelül óriás időkre mindig
Századokon, évezredekén!
S alkotta a csillagokat.

12-ik szám. Recitativ.

Uriel: Fényben ragyogva
Kél aranyugárral most a nap.
Mint fényes égi vőlegény,
Mosolygó óriás
Utját bejárni kész.
S oly édesen, szelid világgal
Száll a hold a fényes az égre.
A végtelen égiven
Számptalan égi szikra fénye két
És az égi sergek
Jelentik a negyedik napot,

Zengve dicső danát,
S az Urnak hatalmát
Ekkép:

13-ik szám. Kar.

Kar: Az ég és föld zengi dicsőségét
S a mindenség terén reá vall a világ.

Gabriel: } Jelenti egy nap a másik előtt
Uriel: }
Ráfael: } Az éj meg a más jövő nagy időt.

Kar: Az ég és a föld zengi hatalmát,
A mindenség terén reád vall az alkotás.

Gabriel: Egész világra zeng a szó,
Minden szívnek kedves,
Bájjal hangozó.

II. RÉSZ. AKADEMIA
LISZT MUZEUM

14-ik szám. Recitativ.

Gabriel: S mond az Úr:
Alkosson a víz
Tömege állatokat
Lények seregével,
A melyek élnek
S szárnyast is,
Melyek a föld felett szállnak messze
A nagy égnek ürében ott fenn
Magasan!

15-ik szám. Ária.

Gabriel: Szilárd szárnyán az égre felcsapongva száll
A fellegeken át merész szárnyalással
A sas a nap felé!
Hajnalt pacsirta dallal üdvözöl,
S szerelmes gerlepár száll halkan át.

A hűvös árny alatt
 A csalogány danáját hévvel zengi.
 Még bánat nem nyomá szivét,
 Dalában nem volt még panasz;
 Varázsoló, ígéző volt a dal.

16-ik szám. Recitativ.

Ráfael: És Isten alkotá legott
 A nagy tenger szörny állatjait,
 Melyek hömpölygnek a mélyben
 S megáldá aztán, szólván:

»Legyen termékeny

E nagy sereg!

Ti légi lakók

Éledjete,

Dalolva minden ágon;

Száma sokasodjon el immár

A tenger állatjának!

Termékeny, fejlőd, sok legyen,

«Az Urban örvendezzete!»

17-ik szám. Recitativ.

Ráfael: S minden angyal
 Égi hárfáját zendíté,
 Dalolva csodákat,
 Csodáit az ötödik napnak . . . így:

18-ik szám. Terzett.

Gabriel: Szelid fönségben állnak
 Zöld ékkel bájosan
 Hullámos dombjai.
 Alattok ott fakad
 A csevegő patak
 S üdében tör elő.

Uriel: Magasra szállva fel
 Repül a sok madár,
 A tollak éke szép
 S a napfényen ragyog
 (A szép-arany) napfényen.

Ráfael: Kristályszin vizen át
Sikamlanak halak,
Szünetlenül kerengve;
A tenger fenekén
Mozdul a Leviathan
S zúgó habon át fölér!

Gabriel: } Óh Isten, mennyit alkotál!
Uriel: } Számát ki mondja meg?
Ráfael: }

19-ik szám. Terzett és kar.

Gabriel: } Az Úr dicső! Hatalma nagy!
Uriel: } És mindig, mindig az marad!
Ráfael: }

Kar: Legyen az ég — legyen a föld fejedelmének
Dicsőség. Zengje az ég — a világ harsogja
Nagy dicséretét s szünetlen zengjen
A magasztalás.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ráfael: S mond az Úr:
Hozzon létre az alkotott föld
Száz eleven lényt nem szerint
És csúszó-mászó férget
És állatokat is
Nemek és faj szerint.

21-ik szám. Recitativ.

Ráfael: S megnyilt a nagy földnek méhe
S Isten szavára szül legott
Ezernyi teremtményt
Tökéletest nem, faj szerint.

Ott az oroszán
Büszke nagy erőben,
Itt szökel által a tigris sebesen.
Ágas fejét a szarvas nyujtja ott
S lengő serényével a paripát
Látod vágtatni a réten át.

A zöld mezőkön
 Csöndes nyáj legel,
 Csordára osztva már.
 A lankaság,
 És a vetés,
 A nyáj rajt' szerzi életét.
 Mint por szállong a légen át,
 Rovar-sereg s vigan kereng fenn!
 És lassan csúszva
 Lent a porban féreg él!

22-ik szám. Ária.

Ráfael: Most teljes fényben áll a nagy égbolt.
 És a világ im tavaszban áll,
 A légben könnyű szárnyasok lengnek,
 Az árban száz hal jár lenn a mélyen,
 A földön egy állatvilág,
 De nem volt teljes még a mű,
 Hiányzik az, ki a nagyszerű
 Műnek a hálá szent dalát
 Fönnkelt ajakkal zengje el.

23-ik szám. Recitativ.

Uriel: S alkotá az embert
 Saját képe mására;
 Isten képére teremte,
 Férfit s nőt alkotott az Úr.
 Az élet lehet fuvallá
 Kebelébe ott — és
 Életre kel im az ember!

24-ik szám. Ária.

Uriel: Méltóság, fönség érzetét
 Szépséggel együtt adta rá az ég,
 Az ég felé tekintve áll,
 Mikép világ fölött úr és király.
 Fönséges nyilt nagy homloka
 A bölcseségnek csarnoka

S sugárzó nyílt szeméből
Láng-sugár, a szellem világa néz feléd.

Keblére a hű nő borul,
Az érte alkotott;
Hű védül, édes támaszul,
S szelid-ártatlan mosolyog.
Élő tavasz-virág,
Szerelmet s boldogságot ad.

25-ik szám. Recitativ.

Ráfael: És mindent lát az Úr,
Mit keze teremtet
S minden jó vala:
És az égi sereg
A nagy mű teljes sikerét ünneplé
S zeng hangos danát!

26-ik szám. Kar.

Kar: Az alkotás im készen áll,
Munkáján Isten is örül;
Öröm-danára fel tehát,
Dicsérd az alkotás urát.

27-ik szám. Terzett.

Gabriel: Hozzád tekint minden, Uram,

Uriel: Reád tekint s kér eledelt.

Te megnyitod kezed

S betöltöd mind ki kér!

Ráfael: Ha elfordítod arczodat,

Remegve áll a nagy világ.

Te elveszed lehelletét!

S porrá omol legott.

Gabriel: S lehelleted kibocsátod megint

Uriel: S uj élet támad legott.

Ráfael: A föld imé megifjodék!

És csupa báj.

28-ik szám. Kar.

Kar: Az alkotás im készen áll,
 Dalunk hozzá magasba száll;
 Szálljon ég felé e dalban
 Az égig elható dicséret
 Halleluja!

III. RÉSZ.

29-ik szám. Recitativ.

Uriel: Rózsa-felhőkből ébredőn
 Édes danán a hajnal kél elő.
 Az ég boltjáról száll
 A szent harmonia
 A földre alá!
 Im lásd a boldog párt,
 Amint, kézben kéz, megyen,
 Tekintetéből hálaérzet
 Száll feléd!
 Majd dalra kelve már
 Zengik dicséretét;
 Vegyüljön dalukkal
 Dicsénéküink tehát!

30-ik szám. Duett és kar.

Éva: } Jóságodat nagy ég Ura
Ádám: } Hirdesse föld s az ég,
 E nagy világ, az oly csodás,
 Reád, Urára vall.

Ádám: Legfényesb csillag!
 Ah mily szép világod e napon!
 Te vagy a mindenség szeme
 Szép Nap! te vagy csupán!

Éva: S te, éj szép, szende csillaga
 S a csillogó sereg
 Sugárzik mindenütt,

Az Úr nevét
Szent fénynyel hirdető!

Ádám: Négy elemek, ti!
A világ terén nagy alkotók
És ujitó erők!
Szállva ködben, viharban,
Mit a szél hajt,
Egygyé ver s szerte tép!

Éva: Dicsérje minden az Urat!
Nagy, mint neve
Szent ereje!
S ti csergő forrás habjai
S ti fák, dicsérjék őt!
Virág-illattal ünnepel
S szép ékét veszi fel!

Ádám: Fenn, kik találatok tanyát,
S alant a ott tenyészt
Jer szárnyas sereg,
Mely fönn lebeg,
S alant mi a mélyben élsz.

Ádám: } Teremtmény, dicsérd az Urat!
Éva: } Őt zengje mindenik ajak,
Árnyas berek,
Völgyek, hegyek!
Hálánk tanúja mind
Hangozzatok
Későn, korán
Szent háladalunktól.
Zenegje minden
Szent hálánk dallamát!

Kar: Az Úrnak áldjuk szent nevét.
Az ég s a csillagtábor zengjék!
Az Úr nevét tehát dicsérd,
Ő alkotá e föld díszét,

És őt imádjuk mindezért!
A hymnus hangja végtelen
S örökké zengő hadd' legyen.

31-ik szám. Recitativ.

Ádám: Első kötelmünk ez vala:
A hála ihletett dala!
Most hát kövess, te életemnek társa,
Vezetlek én
Lépten nyomon,
S uj örömdal kel ajkamon.
Mindenfelől csodák!
Ismerjed tehát,
Mily édes boldogság
Mit nekünk ad az Úr!
Hogy őt untalanul
Ajkunk dicsérje fenn!
Jer és kövess,
Jer s kövess
Vezetlek én.

Éva: Ó te, kiért levek,
Védőm, pajzsom, éltem,
Szavad törvény nekem;
Igy rendelé az Úr!
S én szót fogadva,
Hűn engedelmes —
Boldogságra követlek im!

32-ik szám. Duett.

Ádám: Drága hitves oldaladnál
A nap oly hamar tűn el,
Minden pillanat oly édes,
Nem gyötör gond, semmi bánat
Nem zavar!

Éva: Drága férjem! oldaladnál
Lelkem boldogságban ég,
Éltem néked szentelém én
És szerelmed a jutal'm,

Ádám: A harmatos hajnal
Mint felüdít megint!

Éva: Az alkonyat árnya
Szent nyugalomra int!

Ádám: Mily enyhítő a zamatos gyümölcs!

Éva: Mily bájos az illatos virág!

Ádám: } De nélküled mi volna mind?

Éva: } A hajnalfény,
Az alkonyat
Édes gyümölcs
Virágzat!

Veled, veled boldogság ez az élet,
Veled, veled szent báját élvezem;
Veled, veled boldogság ez az élet,
Hát hadd szenteljem azt neked!

33-ik szám. Recitativ.

ZENEAKADÉMIA

Uriel: Ah boldog pár, és az lesz szüntelen!
Ha ál-erény s hiúság nem csábit el,
Ha nem vágyasz többre, mint a mennyit
Ád az Úr!

34-ik szám. Záró-kar.

Kar: Hálaszókat zengjen ajkam,
Áldjuk a nagy fényes égnek szent Urát
És a zengő hálaszózat a világot zengje át.
Mindenható erőd roppant csodás
Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM

AM 1063/6

